

کارگران همه کشورها متحد شوید!

خلاف قانون انجام نداده و یگانه جرم نابخشودنی آنان از دیدگاه رژیم ولایت فقیه حق طلبی آنان و حضورشان در اعتصاب کارگری بوده است. چهار تن از این کارگران چندین ماه پیش در ارتباط با پرونده سازی از سوی ارگان های امنیتی و کارفرمای شان در زندان دزفول به سر برده بودند که سپس با قرار وثیقه به طور موقت آزاد شده بودند. همچنین مطابق گزارش ها، دادگاه های انقلاب اسلامی عده ای دیگر از کارگران نیشکر هفت تپه را به حکم هایی ناعادلانه و غیرانسانی محکوم کرده اند. قاضی های گوش به فرمان ارگان های امنیتی برای کارگران حکم حبس و تحمل سی ضربه شلاق صادر کردند. حزب توده ایران برپایی دادگاه های نمایشی و صدور حکم های غیرانسانی بر ضد کارگران را قاطعانه محکوم کرده و خواستار پایان دادن به تهدید و سرکوب کارگران و مبارزان سندیکایی است. تشکیل این بیدادگاهها بخشی از برنامه های رژیم ولایت فقیه در برقراری جو تهدید و ارباب به منظور به انحراف کشاندن و سرکوب جنبش سندیکایی زحمتکشان میهن ما است. حزب ما خواستار توقف سیاست اعمال فشار بر کارگران و مبارزان سندیکایی به وسیله قوه قضاییه ستمگر رژیم ولایت فقیه است.

به محاکمه های نمایشی و تهدید کارگران پایان دهید! کارگر زندانی آزاد باید گردد!

در روزهای اخیر گروهی از کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه در دادگاه انقلاب اسلامی شهر شوش به اتهام هایی ساختگی به محاکمه کشیده شده اند. علاوه بر این، برای عده ای از دستگیرشدگان در مراسم روز جهانی کارگر در تهران، دادگاه برگزار شده است. پیش از آن نیز دو فعال سندیکایی و عده ای از فعالان عرصه رسانه ای در دادگاه انقلاب اسلامی تهران محاکمه شده بودند. در خلال جلسه های این بیدادگاهها، کارگران و فعالان رسانه ای به اتهام های واهی از سوی قوه قضاییه مورد تهدید قرار گرفتند. قوه قضاییه ای که در واقعیت امر همدست ارگان های امنیتی است. گروهی از کارگران که در دادگاه انقلاب اسلامی شوش محاکمه شدند هیچ اقدامی

نامه
کارگری
ضمیمه
مردم
ارگان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۲۳، ۲۸ مرداد ماه ۱۳۹۸

مبارزه کارگران راه آهن برای دستمزد عادلانه و تأمین امنیت شغلی

در چند هفته اخیر کارگران راه آهن در سراسر کشور دست به اعتراض زده اند. کارگران راه آهن مانند دیگر زحمتکشان کشورمان، هر روزه تجاوز بی حد و حصر به تمامی حقوق شان از سوی کارگزاران رژیم ولایتی را شاهد بوده و هستند. سال هاست که شرکت های پیمانکاری تأمین نیروی انسانی بر پایه سیاست های ضد مردمی و در چهارچوب برنامه تعدیل ساختاری رژیم، همچون دلال ها و سوداگران، به جان کارگران و زحمتکشان افتاده اند تا از دستمزدهای چندین بار زیر خط فقر آنان تغذیه کنند. روز ۶ مردادماه سال جاری، کارگران "خطوط ابنیه فنی راه آهن" نواحی احمدآباد از اعتراض دو روزه شان خود به پرداخت نشدن معوقات مزدی خود به خبرگزاری ایلنا خبر دادند. این کارگران اعلام کردند: "مشکلات کارگران خطوط ابنیه فنی از ۴ تا ۵ سال قبل زمانی آغاز شد که این بخش زیر بنایی راه آهن به بخش خصوصی واگذار شد." ۲۹ تیرماه سال جاری رئیس "اداره کل سرمایه گذاری و امور شرکت های بانک ملی" با افتخار تمام به ایلنا گفت: "طی سال های اخیر همواره رتبه های اول واگذاری شرکت ها از آن بانک ملی ایران بوده است"، و در ارتباط با معوقات مزدی کارگران گروه ملی فولاد افزود، "در بعضی از شرکت های کشور به دلیل مشکلات اقتصادی کارگران از ۳ تا ۷ ماه حقوق معوقه طلبکار هستند ولی حقوق معوقه کارگران فولاد به دو ماه هم نرسیده است." مسلماً بانک ملی ایران توان مالی

پرداخت به موقع دستمزد کارگران را دارد، اما تجاوز روزانه به دستمزدهای چندین بار زیر خط فقر کارگران، بخش جدایی ناپذیری از ماهیت اقتصاد نولیبرالی و رژیم ولایتی است. در نامه ای با امضای ۳۰۰ نفر از کارگران در راستای مقابله با سیاست تبعیض و تفرقه اندازی در بین کارگران، و نیز خطاب به مدیرعامل شرکت راه آهن ایران، ۳ مردادماه ۹۸ کارگران "شرکتی واحد تعمیرات لکوموتیو" خواستار اجرای طرح "تجمیع کارگران پیمانکاری شرکت های مختلف" جهت "یکسان سازی شرایط کار" شدند. کارگران ابنیه فنی راه آهن زاگرس در واکنش به پرداخت نشدن "معوقات مزدی خود"، روزهای ۱۱، ۱۲ و ۱۵ تیرماه در مقابل ایستگاه اندیمشک تجمع هایی اعتراضی برگزار کردند و گفتند: "دولت حقوق کارگران و سایر هزینه های پیمانکاران [را] به صورت اوراق اسناد خزانه به پیمانکار پرداخت می کند اما این اوراق فروش نمی رود." به رغم افزایش سه برابری نرخ ارزهای معتبر خارجی و کاهش فزاینده قدرت خرید کارگران در ۱۸ ماه اخیر و به رغم "اصلاح" قانون بودجه سال ۹۸، با دستبندی دیگر به منابع مالی مورد نیاز زحمتکشان، مطابق گزارش ۱۳ مردادماه ایلنا، دولت حدود ۷۶ هزار میلیارد تومان کسری بودجه داشت. دولت می توانست با گسترش "چتر و

سخنی درباره هویت و استقلال عمل طبقاتی جنبش سندیکایی زحمتکشان و پیوند آن با مبارزه ضد دیکتاتوری

موضوع چگونگی فعالیت و کارایی تشکل های زرد حکومتی و لزوم تغییر نگرش وزارت کار به مسئله سازمان های صنفی کارگری از مهم ترین بحث های چند هفته اخیر بوده است. این مباحث در بطن رویدادهای بفرنج و حساس میهن ما جریان دارد و از آن روی دارای اهمیت است که با انزوای تشکل های زرد حکومتی و رشد آگاهی توده های کارگر ارتباط مستقیم داشته و به همین دلیل رژیم ولایت فقیه را از مسیر رخدادها در محیط های کارگری نگران می کند. در ماه های اخیر به موازات رشد جنبش اعتراضی کارگران و طرح مطالبات صنفی - رفاهی در واحدهای صنعتی و تولیدی مختلف سراسر کشور بر محورهایی همچون ترمیم و افزایش دستمزدها، حل معضل مزد معوقه، لغو قراردادهای موقت، تأمین امنیت شغلی و حق برخورداری از تشکل صنفی - سندیکایی مستقل، با حرکت معین و بهدقت محاسبه شده ای از سوی نهادها و ارگان های ذی ربط رژیم ولایت فقیه در مسائل کارگری روبرو هستیم. این حرکت در بر دارنده مجموعه ای کامل و البته دقیق طرح هایی است که هدف آن حفظ موقعیت مسلط رژیم و کنترل اعتراض های کارگری و هدایت آن ها به مجرای مورد نظر وزارت کار و دستگاه های

ادامه در صفحه ۲

ادامه در صفحه ۳

پیش به سوی سازمان دهی مبارزه منسجم و سراسری کارگران و زحمتکشان بر ضد ظلم، بی عدالتی، محرومیت، و سرکوب حقوق صنفی کارگران؛ برای تشکیل سندیکاهای مستقل کارگری و در راه طرد رژیم ولایت فقیه!

ادامه سخنی درباره هویت و استقلال عمل ...

امنیتی است. بر پایه این راهبرد و با تدوین و اجرای یک‌رشته برنامه‌های به‌هم‌پیوسته، رژیم می‌کوشد حرکت جنبش کارگری و سندیکایی را کند، مسدود، و سرانجام متوقف کند. سخنان وزیر کار در هفته‌های گذشته، مانورهای برنامه‌ریزی شده تشکل‌های زرد و زرد حکومتی در برابر خواست‌ها و اعتراض‌های کارگری و برپایی دادگاه‌هایی نمایشی برای کارگران و سندیکالیست‌های اعتراض‌کننده شواهد کافی در اختیار ما قرار می‌دهد تا دریابیم که در مقطع زمانی حساس کنونی با راهبردی چندوجهی از سوی رژیم ولایت‌فقیه در قبال مسائل کارگری روبرو بوده‌ایم.

هنگام بررسی راهبرد رژیم در برابر جنبش کارگری این پرسش کلیدی طرح می‌شود که چگونه و با کدام روش‌ها این مجموعه سیاست‌ها به‌مورد اجرا گذاشته می‌شوند و اصولاً با چه پوشش‌هایی این سیاست‌ها پیاده می‌شوند و چگونه می‌توان این‌گونه سیاست‌ها را بازشناخت و به‌افشای آن پرداخت؟ از دو سال پیش به‌این سو و در بازه زمانی که می‌توان آن را آغاز اعتصاب‌های کارگری در مراکز مهم صنعتی نظیر فولاد اهواز، هپکوی اراک، ماشین‌سازی تبریز، مجتمع نیشکر هفت‌تپه، پالایشگاه کرمانشاه، و جز این‌ها، تا امروز دانست، سیاست اصلی رژیم ولایت فقیه و همدست با آن موضع‌گیری‌های تشکل‌های زرد حکومتی، کنترل کردن بیشتر فضای کارخانه‌ها و محیط‌های کارگری بوده است زیر پوشش‌های "ضرورت بازبینی وضعیت تشکل‌های کارگری" و "بازتحلیل جایگاه تشکل‌های صنفی کارگری". با اوج‌گیری جنبش اعتراضی و طرح مطالبات فراگیری مانند مخالفت با خصوصی‌سازی بازتاب ژرف در فضای سیاسی و به‌طور کلی جنبش همگانی ضد دیکتاتوری داشت، وزارت کار همراه با ارگان‌های امنیتی با سرعت و دقت بیشتری نسبت به گذشته به‌شرح موضوع "بازبینی در قانون تشکل‌های شوراهای اسلامی کار و لزوم تغییر گفتمان تشکل‌یابی" پرداخته‌اند. درحالی‌که با رشد مبارزه اعتراضی زحمتکشان احیای حقوق سندیکایی و احیا و ایجاد تشکل‌های کارگری (در مقام سازمان پایه طبقاتی کارگران) به مطالبه‌ای سراسری تبدیل شده است، این‌گونه اقدام‌های وزارت کار و دیگر نهادهای فعال رژیم در عرصه کارگری البته دور از انتظار نبود. درخصوص نارضایتی ژرف کارگران از تشکل‌های زرد حکومتی و میزان انزوای این تشکل‌های حکومت‌ساخته، خبرگزاری ایلنا در اواخر تیرماه در گزارشی نوشت: "بی‌ثباتی کاری و قراردادهای موقت، یک عامل باردارنده اساسی برای تشکل‌یابی و دفاع از حقوق است. کارگری که قرارداد موقت سه‌ماهه، شش‌ماهه یا در نهایت یک‌ساله دارد، اگر قرار باشد وظیفه دفاع از حقوق خود و هم صنفانش را برعهده بگیرد و به عضویت یکی از سه تشکل رسمی قانون کار دربیاید، به‌راحتی در معرض تهدید به اخراج که بعد از رواج قراردادهای موقت، مد شده، یعنی تعدیل قرار می‌گیرد. ... نه در فصل ششم قانون کار که مهم‌ترین مرجع تشکل‌یابی رسمی کارگران است و نه در قوانین جنبی مربوط به تشکل‌ها مانند "قانون تشکل‌های شوراهای اسلامی کار" هیچ بندی ذال بر لزوم صیانت از امنیت شغلی اعضا تعریف نشده است." این گزارش که ظرفیت و جایگاه تشکل‌های صنفی در قوانین موجود و دیدگاه حاکمیت در قبال تشکل‌یابی طبقه کارگر و زحمتکشان را به‌خوبی نشان می‌دهد احتیاجی به توضیح و تفسیر ندارد. باتوجه به چنین جایگاهی که رژیم برای تشکل‌های صنفی تعریف می‌کند، می‌توان به چگونگی اجرای به‌اصطلاح قانونی مجموعه سیاست‌های چندوجهی رژیم و پوشش‌های آن بر ضد جنبش کارگری پی‌برد. علی‌ریبعی (درحال حاضر سخنگوی دولت حسن روحانی) عضو رهبری "خانه کارگر" و وزیر سابق کار در دولت اعتدال، قبلاً مدعی شده بود تشکل‌های کارگری در دولت حسن روحانی با افزایش ۵۰ درصدی همراه بوده است. البته نه سخنگوی کنونی دولت و نه محمد شریعتمداری وزیر کنونی کار و نه همدست او یعنی علیرضا محبوب دبیرکل خانه کارگر تا زمان حاضر روشن نکرده‌اند که منظورشان از این رشد ۵۰ درصدی "تشکل‌های صنفی کارگری" چیست؟ و اصولاً کدام تشکل‌ها و در چه صنف‌هایی ایجاد شده و محدوده فعالیت سندیکایی آن‌ها و نیز کارنامه‌شان تا امروز چه بوده است؟ به‌علاوه، در همین زمینه، مدیرکل سازمان‌های کارگری و کارفرمایی وزارت کار در گفتگو با خبرگزاری مهر، ۲۱ مردادماه امسال، اعلام کرده است: "درحال حاضر تعداد تشکل‌های کارگری و کارفرمایی در سطح کشور ۱۳ هزار و ۴۰۳ تشکل است که این تعداد نسبت به سال ۱۳۹۲، رشد ۶۹ درصدی داشته است."

تاکید بر این رشد تشکل‌ها و اساساً چنین مدعیاتی از آن‌روی اهمیت دارد که یکی از کلیدی‌ترین اجزای برنامه چندوجهی رژیم در رویارویی با جنبش سندیکایی زحمتکشان را بر ملا می‌کند و در معرض داوری قرار می‌دهد. به‌عبارتی دیگر، مانور بر روی افزایش تشکل‌های کارگری و لزوم بازبینی در

قوانین و گفتمان تشکل‌یابی در مقطع زمانی کنونی در کنار تهدید و سرکوب، هسته مرکزی سیاست‌های رژیم ولایت فقیه در مقابله با اعتراض‌های رو به‌گسترش را تشکیل می‌دهند و به همین دلیل باید بر آن متمرکز شد و ابعاد مختلف این سیاست‌ها را به‌هدف تدقیق و ژرف‌ساز مبارزه در راه احیای حقوق سندیکایی، بررسی کرد.

اخیراً برخی از تشکل‌های زرد حکومتی مستقیم و غیرمستقیم زیر فشار توده‌های کارگر به موج‌سواری پرداخته‌اند و با خواست اصلاح فصل ششم قانون کار خودشان را همسو نشان می‌دهند. این موج‌سواری مانوری فریبکارانه برای خروج تشکل‌های موجود حکومتی از انزوا است. باید این نکته را یادآوری و بر آن تأکید کنیم که، اصولاً و به‌طور کلی حقوق سندیکایی در قوانین موجود و جاری جایی ندارند. قانون تشکل‌یابی به‌اصطلاح شوراهای اسلامی کار با روح حقوق سندیکایی کاملاً مغایر بوده و هست. بجا خواهد بود علت این وضعیت را از زبان یکی از طراحان شوراهای اسلامی کار بشنویم و بخوانیم. حسین کمالی، دبیرکل حزب اسلامی کار و از اعضای مؤسس رهبری خانه کارگر، چندی پیش به خبرگزاری ایلنا گفته بود: "پس از پیروزی انقلاب اسلامی تصمیم بر آن شد که بر اساس آداب، رسوم و فرهنگ اسلامی به سمت شوراهای اسلامی گام برداشته شود... به‌این ترتیب شوراهای اسلامی... تعریف و تعبیه شد تا در بخش‌های مختلف همچون محیط‌های کارگری و کارمندی... به‌اجرا گذاشته شود. همین شوراهای در مرحله اجرا از کارایی افتادند... شوراهای اسلامی چون خودشان را از بدنه انقلاب و همراه با آن می‌دانستند، نظام سعی می‌کرد از این مجموعه برای کنترل وضعیت واحدهای تولیدی بهره‌گیرد... بعضی از وظایف که در قانون شوراهای اسلامی برای شوراهای نوشته شده است، خارج از وظایف صنفی بوده در حقیقت نوعی مشارکت و همراهی با حاکمیت در قانون شوراهای اسلامی مشهود بود." حسین کمالی همراه با علی ربیعی و علیرضا محبوب از چماق‌دارانی بودند که در ابتدای انقلاب به خانه کارگر یورش برده و آن را تصاحب کردند. خانه کارگر امروز محصول و نتیجه برنامه‌های رژیم و چهره‌های بدنامی همچون کمالی‌ها است.

در اوضاع کنونی تشکل‌های زرد حکومتی پایگاه و نفوذ خود را به‌میزان زیادی در بین کارگران از دست داده‌اند. از این‌روی، برای سد کردن و به‌انحراف کشاندن مبارزه به‌خاطر احیای حقوق سندیکایی رژیم ولایت فقیه با برنامه‌ای معین بر طرح‌هایی چون "لزوم اصلاح قانون تشکل‌های شوراهای اسلامی کار و تغییر گفتمان تشکل‌یابی" مانور می‌دهد. هدف رژیم انجام تغییرهایی واقعی در قوانین و گردن‌نهادن به معاوله‌نامه‌های ۸۷ و ۹۸ سازمان جهانی کار و منشور جهانی حقوق سندیکایی مصوب فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری نیست، بلکه هدفش به‌انحراف کشاندن مبارزه طبقه کارگر و زحمتکشان است. طرح تغییر گفتمان تشکل‌یابی با روح حقوق سندیکایی و استقلال عمل طبقاتی آن در تضاد است. دقیقاً بر اساس چنین وضعیتی است که موضوع استقلال عمل طبقاتی جنبش سندیکایی برجسته شده و اهمیت دوچندان کسب می‌کند. در برابر ترفندهای رژیم باید بر اصل هویت و استقلال عمل طبقاتی سازمان‌های صنفی - سندیکایی تأکید دوچندان داشت. سازمان‌های سندیکایی در معنای دقیق، سازمان‌های پایه طبقاتی کارگران و زحمتکشان هستند که به‌صورت فراگیر جنبش مطالباتی- اجتماعی زحمتکشان را دربر می‌گیرند. سازمان‌های سندیکایی قائم به‌ذات بوده و صاحب استقلال عمل طبقاتی هستند. تمامی تشکل‌های رسمی و موجود مورد حمایت وزارت کار که در چارچوب خط‌مزمه‌های نظام فعالیت می‌کنند فاقد این ویژگی‌ها به‌خصوص اصل هویت و استقلال عمل طبقاتی هستند. خانه کارگر، کانون‌های انجمن‌های صنفی، کانون‌های شوراهای اسلامی کار، مجمع‌های نمایندگان کارگری، و تشکل‌هایی از این دست، هیچ‌یک سرشت و ماهیت سندیکایی نداشته و ندارند. طرح وزارت کار برای اصلاح قوانین مربوط به تشکل‌یابی هیچ‌گونه انگیزه خدمت به منافع طبقه کارگر و زحمتکشان در خود ندارد.

حرکت آگاهانه و مؤثر سندیکالیست‌های متعدد و شرافتمند برای افشای رهبری فاسد تشکل‌های زرد حکومتی و افشاندن بذر آگاهی طبقاتی بین توده‌های کارگر و در مسیر مبارزه آنان در جنبش مطالباتی‌شان، بخشی مهم و جدایی‌ناپذیر از مبارزه با راهبرد چندوجهی رژیم می‌تواند باشد و در عین حال جزئی جدایی‌ناپذیر از پیکار طبقه کارگر میهن به‌منظور احیای حقوق سندیکایی و تأمین منافع آبی و آبی‌اش است. افشای سیاست‌های رژیم و طرد و به‌انزوا کشاندن رهبری فاسد تشکل‌های زرد حکومتی، زمینه و بستر لازم را برای حرکت جنبش سندیکایی موجود زحمتکشان به پیش فراهم می‌سازد. از این‌روی، مبارزان سندیکایی ضمن تأکید بر ضرورت احیای حقوق سندیکایی و اتحاد عمل در مبارزه لازم است اصل استقلال عمل طبقاتی جنبش سندیکایی را موضوع محوری قرار دهند و به‌هدف ارتقای موقعیت جنبش کارگری پیوند آن را با مبارزه همگانی ضد دیکتاتوری هرچه بیشتر

ادامه کارگران آفریقای جنوبی ...

اصلاحات ارضی پاسخ دهد. کارگران دیگر بیش از این نمی‌توانند در حومه شهرها در دخمه‌ها، کوچه پس‌کوچه‌ها یا محله‌های پرآزدحام زندگی کنند. زمین‌های مناسب اسکان در شهرها باید ملی شوند. هم‌زمان دولت باید اصلاحات ارضی را شروع کند تا کارگران کشاورزی، ساکنان روستاها و دیگرانی که به کشاورزی تمایل دارند صاحب زمین شوند. این اقدام با همه موارد حمایتی ضروری، شامل حمایت مالی، منابع و تدارکاتی باید توأم باشد تا کشاورزان بتوانند بر اساس آن‌ها زندگی کنند. مجلس و دولت باید فوری اقدام کرده و با ارائه لایحه‌هایی و تصویب سریع آن‌ها مانع‌های قانونی اصلاحات ارضی را از سر راه برداشته و آن را تضمین کنند.

بهداشت و درمان

خدمات درمان عمومی در بحرانی جدی قرار دارد و رئیس‌جمهور باید به این موضوع وارد شده و جلو بحران را بگیرد. باید برنامه دولتی بر ایجاد خدمات درمانی عمومی بنا و بازسازی گردد. دیگر قابل تحمل نیست که پزشکان، امدادگران، و پرستاران در حین انجام مسئولیت خود مورد حمله قرار گیرند، یا اینکه درمانگاه‌ها بدون دارو باشند یا آمبولانس‌ها بیش از حد ظرفیت مورد استفاده قرار گیرند.

آموزش

کنگره اتحادیه‌های کارگری آفریقای جنوبی درخواست می‌کند که از معلمان و دانش‌آموزان در قبال مواد مخدر و آزار و اذیت حفاظت شود. دولت مدارس را برای دانش‌آموز و آموزگار باید ایمن کند. ما با خصوصی‌سازی آموزش مبارزه می‌کنیم. لازم است که دولت جدید نشان دهد چقدر در تأمین بهداشت مناسب برای مدارس موفق بوده است، مردم از بهداشت مدارس ناراضی و خواستار خاتمه این اوضاع هستند.

چهارمین انقلاب صنعتی

ما از دولت می‌خواهیم که روند بالا بردن مهارت‌های مردم برای انقلاب چهارم صنعتی را آغاز کند. دولت نباید با اتوماتیک و مکانیزه و دیجیتالی کردن بیکاری را افزایش دهد، باید مهارت‌ها را مطابق اقتصاد مدرن تغییر دهد. از دولت می‌خواهیم که آموزش درس‌های دیجیتالی را در برنامه آموزشی مدارس قرار دهد و اجازه دهد که در صنایع اطلاعاتی کارآموزی انجام گیرد.

هیئت رئیس کمیسیون انقلاب چهارم بازسازی و از زیرمجموعه سازمان فن‌آوری‌های دیجیتالی و ارتباطات منفک گردیده و زیر نظر دفتر ریاست جمهوری باید قرار گیرد. نباید به انقلاب صنعتی چهارم در خلأ و بدون در نظر گرفتن جوانب مختلف اقتصادی آن، به‌ویژه منافع طبقه کارگر، نگاه کرد.

جرم، مواد مخدر، و پلیس

ما خواستار گسترش خدمات پلیس، بهبود عملیاتی و اجرای سیاست‌های کاهش جرائم هستیم. ما می‌خواهیم که رئیس‌جمهور حمایت خود از کسانی که در این امر آسیب دیده‌اند و نیز هدایت آنان را نشان دهد. به‌کارگیری پرسنل پلیس آفریقای جنوبی (اس‌آی‌اس) از رهبری استان‌ها منفک و به نیروهای ویژه و شهربانی محله‌ها انتقال یابد.

کارگران

کارگران از تصویب حداقل مزد استقبال کردند. اقدام‌های بیشتری علیه کارفرمایانی که هنوز از این قانون حداقل دستمزد پیروی نمی‌کنند، باید اتخاذ شود. کمیسیون دآوری و میانجیگری (سی‌سی‌ام‌آ) و دادگاه‌های کارگری باید به‌طور مطلوب تقویت و تأمین بودجه گردند. قانون روابط کاری (آل‌آر‌آ) باید برای همیشه اجاره کارگران و قراردادهای بدون ضمانت و موقت را حذف کند. قانون کار باید کارفرمایان را وادار کند تا به‌عنوان آخرین راه به کارگران آموزش مجدد داده و آنان را در مشاغل لازم جذب کند. شرایط پایه‌ای آیین‌نامه استخدام باید به‌سود کارگران اصلاح شود و زمان کاری را به ۴۰ ساعت در هفته کاهش دهد. برای کارگران باید زمان کافی برای استراحت در نظر گرفته شود تا آنان بتوانند در کنار خانواده‌هایشان به‌سر برند. این امر باید به‌روشی انجام گیرد که به میزان دستمزدشان آسیب نزنند.

آیین‌نامه تعطیلات عمومی و شرایط عمومی استخدام (بی‌سی‌ای‌آ) باید اصلاح و اعلام گردد که روز آزادی، روزهای انتخابات و روز کارگر به‌منزله روزهای تعطیل رسمی شناخته می‌شود. قانون تعطیلات کنونی به‌هیچ‌رو مناسب نیست. حقوق کارگران باید تضمین گردد، کارگران نباید در ایام تعطیلات عمومی کار کنند. در انتخابات ۲۰۱۹ مشاهده شد که هزاران کارگر به‌دلیل کار نکردن در روز انتخابات تنبیه، یا از دستمزدشان کسر و حتا اخراج شدند. این تنبیهات به‌ویژه در کارهای خدماتی و بخش کشاورزی مشاهده گردید.

سیاست‌های مهاجرتی

دولت لازم است که سیاست‌های مهاجرتی آگاهانه‌ای را در پیش بگیرد تا مطمئن گردد که پدیده مهاجرت دستمزددهای لایه‌های محروم جامعه را کاهش ندهد و به ثروت بالایی‌ها نیفزاید. سیاست‌های مهاجرتی ضعیف و مرزهای باز برای اقتصاد بسیار بد بوده و فقط کارگران از این امر آسیب می‌بینند. دولت هنوز سیاست‌هایی جامع در این مورد به‌اجرا در نیآورده است.

دگرگونی بخش مالی

بانک‌های بزرگ ما به‌درستی پاسخگو نیستند و تصمیم‌هایشان با برنامه توسعه کشور انطباق ندارد. آنان از قدرت و انحصاری بودن خود سوءاستفاده می‌کنند، همان‌گونه که در رسوایی دستکاری نرخ ارز شاهد آن بودیم. فدراسیون همچنین معتقد است که بانک‌های بزرگ در خدمت مشتری‌های پولدار و کلان سرمایه‌داران هستند. به‌همین دلیل کسب و کارهای کوچک به حاشیه رانده شده و هیچ کس به آنان توجه نمی‌کند، در صورتی که آنان می‌توانند بیکاری فزاینده را کاهش دهند. بنا به‌این دلایل ما از بانک مرکزی می‌خواهیم که به برنامه رشد و توسعه دولت کمک کرده و درخواست می‌کنیم که کمیسیون رقابتی مانع خرید بانک‌های کوچک از سوی بانک‌های بزرگ شود و از منافع مردم حمایت کند.

کنگره اتحادیه‌های کارگری آفریقای جنوبی ("کوستاو")، ۲۸ خرداد ماه ۱۳۹۸ - سیزوی پاملا، سخنگوی ملی "کوستاو".

ادامه مبارزه کارگران راه‌آهن ...

دامنه مالیاتی حدود ۴۰ هزار میلیارد تومان" از کسری بودجه را از مالیات بر خانه‌های خالی یا مالیات بر حساب‌های پس‌انداز نجومی" کسب کند. در حال حاضر مالیات بر عایدی سرمایه "در بیش از ۱۸۰ کشور جهان در حال اجرا است"، اما بعد از ماه‌ها صحبت، مطابق گزارش ۱۹ مردادماه ایسنا "لایحه مالیات بر عایدی سرمایه" در نهایت "از دستور کار دولت" حذف شد. رژیم فاسد کلان سرمایه‌داران صدور "اوراق اسناد خزانه" بی‌پشتوانه برای پرداخت دستمزددهای معوقه کارگران را به اجرای مالیات بر عایدی سرمایه‌های کلان ترجیح می‌دهد. جدا از دستمزددهای معوقه، "امنیت شغلی، پرداخت بیمه تأمین اجتماعی و بیمه تکمیلی" نیز بخش‌هایی دیگر از مشکلات کارگران راه‌آهن زاگرس بود.

ابوترابی، نماینده مجلس، ۱۴ مردادماه ۹۸، با "واسطه و دلال" خواندن شرکت‌های پیمانکاری تأمین نیروی انسانی که "درصدی از حقوق کارگران را برای خودشان برمی‌دارند"، گفت: "در بسیاری از این شرکت‌ها به اندازه‌ای رانت وجود دارد که یک شبه ره صد ساله می‌روند و در حالی‌که در تولید و اشتغال هیچ نقشی ندارند... بسیاری از این شرکت‌های پیمانکاری، با تأخیر حقوق کارگران را می‌دهند، در حالی‌که مدت‌ها حقوق کارگران را در حساب‌هایشان نگه می‌دارند و با آن پول کار و تجارت می‌کنند... این قبیل شرکت‌ها با مسئولان برخی وزارتخانه‌ها تئانی می‌کنند تا در مناقصه به‌کارگیری نیروی انسانی برنده شوند و بخشی از آن سود را با مسئولان تقسیم می‌کنند." به‌عنوان نمونه‌ای دیگر، ملکی، نماینده دیگر مجلس، با نامیدن شرکت‌های پیمانکاری همچون "ابزار برای تضييع حقوق کارگران و انتفاع مدیران"، ۲۱ مردادماه، گفت: "سال‌هاست شرکت‌های پیمانکاری تأمین نیروی انسانی حقوق و مزایای کارگران را نمی‌دهند... شرکت‌های پیمانکاری ابزار و مصداق سوءاستفاده هستند زیرا کارفرمایان به‌راحتی می‌توانند کارگران را اخراج کنند." همان‌طور که ملکی گفت، "سال‌هاست" این نمایندگان مجلس شاهد دستبرد به تمام حقوق انسانی کارگران با "قوانین" مصوب نمایندگان مجلس بوده‌اند. اکنون تنها راه دستیابی کارگران راه‌آهن به حقوق و منافع طبقاتی‌شان، مبارزه‌ای متحد و سازمان یافته در چهارچوب احیای حقوق سندیکایی و علیه سیاست‌های اقتصادی رژیم فاسد ولایی است.

ادامه سخنی درباره هویت و ...

تحکیم کنند. خروج از حالت تدافعی، تقویت بنیه سازمانی و بدنه جنبش سندیکایی زحمتکشان و بازسازی آن در گرو حفاظت از هویت و استقلال عمل طبقاتی آن بوده و خواهد بود. تنها از این طریق می‌توان با دیگر گردان‌های جنبش مردمی یعنی جنبش زنان و جنبش جوانان و دانشجویان پیوند ادامه‌دار برقرار کرد و در جنبش همگانی ضد دیکتاتوری نقشی تعیین‌کننده داشت.

جنبش کارگری - سندیکایی می‌تواند و باید با بازسازی سازمانی و تقویت بنیه‌اش خود در مقام نیروی پرتوان جنبش همگانی به‌ضد دیکتاتوری و مداخله امپریالیسم نقش تاریخی برعهده بگیرد و از این طریق در معادلات صحنه سیاسی توطئه مشترک ارتجاع و امپریالیسم برای حذف عامل مردم از صحنه سیاسی را به چالش کشیده و با ناکامی روبرو سازد.

کنگره اتحادیه‌های کارگری آفریقای جنوبی به‌طور جدی از وضع خراب شرکت‌های تحت مالکیت دولت آفریقای جنوبی (اس- او- ای) نگران است. تا کنون ما هیچ برنامه ملموسی برای جلوگیری از افول آن‌ها و رشد پایدارشان ندیده‌ایم. تنها چیزی که کارگران شنیده‌اند این است که هزاران نفر از آنان را می‌خواهند از کار بیکار کنند. ما از امنیت شغلی کارگران قاطعانه دفاع می‌کنیم.

برنامه‌ریزی‌ای شفاف و روشن برای شرکت‌های برق (اسکام)، هواپیمایی (اس آ)، خبرگزاری آفریقای جنوبی، شرکت هوا- فضایی دنل، شرکت قطار مسافری آفریقای جنوبی (پراسا)، و جز این‌ها، نیاز است. لازم است به مردم اطمینان داده شود که دولت جدید در صدد حفظ شرکت‌های ملی و تحت مالکیت دولت است.

کنگره اتحادیه‌های کارگری آفریقای جنوبی انتظار دارد که رئیس‌جمهور به قول خود به کارگران مبنی بر حفظ مشاغل آنان به اس- او- ای‌ها اجازه کاهش نیروی کار را ندهد. ما تاکید می‌کنیم به برنامه‌های واقعی برای آموزش، ارتقای تخصص، و به‌کار گرفتن همه کارگرانی که کارشان را با هر چرخشی در اقتصاد از دست خواهند داد، نیاز مبرم است.

تغییرات زیست محیطی

ما انتظار داریم که رئیس‌جمهور به آسیب و تغییرهای اقلیمی در آفریقای جنوبی به‌خصوص برای کارگران توجه جدی کند. ما درخواست می‌کنیم که به نیازهای کارگران، از کارگران مزارع گرفته تا کارگران کارخانه‌هایی که از تغییرهای اقلیمی دچار بحران اقتصادی خواهند شد، رسیدگی شود. ما همچنین انتظار داریم که با برنامه‌هایی مدون و با تمرکز بر انرژی‌های باز یافتی و شغل‌هایی که کسب و کارهاشان را با تغییرهای اقلیمی تطبیق می‌دهند و از پیامدهای منفی آن اجتناب می‌ورزند، در دستورکار قرار داشته باشد. مشاغلی مانند کشاورزی پایدار، کشاورزی حومه شهری، بازیافت، و کسب و کارهایی که فرآورده‌های مطلوب محیط زیستی ارائه می‌کنند. برنامه دولت برای تغییرهای اقلیمی باید از بستن فقط مالیات برای ممنعت از تولید کربن بسیار فراتر باشد. این امر باید بر اساس انطباق با حفظ محیط زیست، تامین شغل پایدار برای طبقه کارگر باشد. مانند: تولید خودروهای برقی، حفاظت از منابع آبی، بازیافت‌های صنعتی و شخصی، آمایش زمین و استفاده بیشتر از روش‌های علمی در کشاورزی.

فساد و چپاول

فساد بحرانی ملی بوده است و کنگره اتحادیه‌های کارگری آفریقای جنوبی قبلاً در مورد چپاول در سطح کشور اعتراض و با آن مبارزه کرده و می‌کند. ما عزمی قاطع در برخورد با مسئولان فاسد را انتظار داریم. انتظار داریم که رشته برنامه‌هایی محکم برای سیاست‌های داخلی ادارات و نیز به‌منظور جلوگیری از فساد در آینده تدوین گردد. زمان اقدام‌های قاطع فرا رسیده است. فساد همانند خیانت به کشور است و باید به‌طور جدی، ژرف، و پیگیر به آن رسیدگی شود. کنگره اتحادیه‌های کارگری آفریقای جنوبی از زندانی کردن اعضای هیئت مدیره شرکت خصوصی (ام ای سی) سابق در شهر نوردن کیپ استقبال کرده و لازم می‌داند این‌گونه اقدام‌های تنبیهی براساس قانون تشدید شود. دادگستری (ان پی ا) و پلیس آفریقای جنوبی (اس آ پی) باید مطابق در خواست کمیسیون تقصیر و مطبوعات عمل کنند.

حمل و نقل

کارگران زخم حمل و نقل را از دوران رژیم آپارتاید هنوز حس می‌کنند. درآمد آنان در حلقوم تاکسی‌های خصوصی ناامن یا وسیله‌های حمل و نقل عمومی معیوب ریخته می‌شود. ورشکستگی شرکت قطار مسافری آفریقای جنوبی (پارسا) تعرض به حقوق کارگران را افزایش خواهد داد. ما از رئیس‌جمهور جدید انتظار داریم که بازسازی پارسا را در اولویت خود قرار دهد و دامنه حمل و نقل عمومی را به اطراف شهرها گسترش داده و تاکسی‌های ناامن را اصلاح کند. حمل و نقل ریلی عملاً از کار افتاده و هر چه زودتر باید اصلاح شود. دولت همچنین باید قبول کند که طرح دریافت عوارض بزرگراه‌ها از طرف مردم طرد شده است و باید این طرح با طرحی کوتاه‌مدت جایگزین شود.

اصلاحات ارضی

الان وقت آن رسیده است که دولت به خواست **ادامه در صفحه ۳**

سندیکاها کارگری آفریقای جنوبی از دولت چه می‌خواهند؟

کارگران از سخنرانی سالیانه

رئیس‌جمهور "رامافوسا" انتظارات بسیار بالایی دارند

آفریقای جنوبی با بحران‌هایی متعدد روبروست و در این میان بیکاری ۳۷ درصدی، که همچنان در حال رشد است، جزو مهم‌ترین بحران در میان آن‌ها است و برنامه جاری بازسازی محیط‌های کاری، زندگی کارگران را نابود می‌کند. همچنین فروپاشی احتمالی شرکت‌های برق (اسکام)، خبرگزاری آفریقای جنوبی (اس آ پی سی)، و شرکت هواپیمایی (اس آ)، و دیگر مراکز کارگری، و نیز کاهش خدمات عمومی و فساد کنترل‌نشده را شاهدیم.

کنگره اتحادیه‌های کارگری آفریقای جنوبی (کوستاو) و همچنین کارگران سراسر کشور انتظار دارند که رئیس‌جمهور جدید از خود قاطعیت نشان داده و اقدام‌هایی اساسی را، با زمان‌بندی مناسب، شروع کند. فدراسیون کارگری ما انتظار دارد رئیس‌جمهور به مسئولان تاکید کند که نادیده گرفتن این مشکلات پیامدهایی جدی برای آنان در بر خواهد داشت. رئیس‌جمهور لازم است که از حق دموکراتیک خود استفاده کند و با سرعت و قاطعیت سیاست‌هایی که مانع از بازگشت آفریقای جنوبی به بحران باشد، به اجرا درآورد. کنگره اتحادیه‌های کارگری آفریقای جنوبی این را درک می‌کند که فشارهای زیادی بر رئیس‌جمهور وجود دارد، ائتلاف وقت نیز به‌سود کارگران و زحمتکشان نیست. ماه عسل دیگری وجود ندارد چرا که کارگران و دیگر رای دهنده‌گان در مجموع انتظار دارند دولت به وعده‌ها و قول‌های انتخاباتی‌اش عمل کند.

بیکاری

کنگره اتحادیه‌های کارگری آفریقای جنوبی میزان کنونی بیکاری را بحرانی ملی می‌داند. ما انتظار نداریم که یک‌شنبه میلیون‌ها فرصت شغلی ایجاد گردد. ما اجرای برنامه مدون و فشرده ایجاد شغل با هدف به‌وجود آوردن کسب و کار جدید، توسعه و رشد صنعتی مانند انرژی، آب، خودروسازی، کشاورزی، گردشگری، آموزش، بهداشت، نساجی و تولید لباس، الکترونیک، و جز این‌ها، را انتظار داریم.

ایجاد شغل و تحرک اقتصادی به‌سادگی انجام پذیر نیست و نباید تنها به‌عهده بخش صنعت و تجارت واگذار گردد. تمامی بخش‌ها باید همکاری کنند. هر بخش باید هدف‌های مشخص ایجاد شغل و مسیر رشد اقتصادی برای خود تعیین کند، این هدف‌ها را به‌نحو احسن تامین بودجه کرده و در برابر هر ناکامی در برنامه خود پاسخگو باشند. بدون چنین برنامه‌ای کشور توان حرکت پیشی را نخواهد داشت. هر بخشی نتواند توصیه‌های بازرسی کل کشور را اجرا کند و یا قدرت تامین هزینه‌بندی مناسب را نداشته باشد، وظیفه دارند از رهبران سیاسی و دولتی ارشد خود بخواهند در این امور دخالت کنند. رئیس‌جمهور از صاحبان کسب و کار باید بخواهد مسئولیت اقدام‌ها و اشتباه‌های خود را بپذیرند و به توافق‌نامه کمیسیون مشاغل احترام بگذارند. همزمان رئیس‌جمهور به کنترل بر شرکت‌های متعلق به دولت (اس- او- ای) و خزانه‌داری نیاز دارد، چرا که برخی از آنان معتقدند کاهش عده کارگران شاغل در شرکت‌های تحت نظر دولت به رشد اقتصادی و ایجاد شغل کمک خواهد کرد. ما با تعدیل نیروی کار به‌شدت مخالفیم.

شرکت‌های دولتی

لطفاً در مکاتبات خود با آدرس‌های زیر از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

- آدرس‌های پستی: 1. Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2. B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
آدرس‌های اینترنت و "ای-میل" http://www.tudehpartyiran.org
E-Mail: dabirxhaneh_hti@yahoo.de

ضمیمه کارگری نامه مردم - شماره ۲۳
Nameh Ardan - Workers Supplement No. 21

22 July 2019

شماره فاکس و تلفن
پیام گیر ما

004930
23629727

